

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 17. júla 2012 v trestnej veci obvineného **M. S.**, pre trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinného do 31. decembra 2005 (Tr. zák.), o dovolaní obvineného, podaného prostredníctvom obhajcu JUDr. M. B., proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 13. mája 2009, sp. zn. 3 To 57/08, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. S. sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Poprad z 10. septembra 2007, sp. zn. 4T 251/95, bol obvinený **M. S.** uznaný za vinného z pokračovacieho trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 zák. č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinného do 31. decembra 2005 (Tr. zák.), na tom skutkovom základe, že

1/

v období od mesiaca marec 1994 do 3. januára 1995 v P. a inde pod zámienkou, že potrebuje rozbehnúť obchod, vypožičal si postupne od:

- Ing. J. D. sumu 885 000 Sk, 28 760 DEM, 10 180 ATS a 20 000 CZK s tým, že tieto sa zaviazal vrátiť do 3. januára 1995, čo však neurobil, čím pre J. D. spôsobil škodu vo výške 1 511 536 Sk;

- A. V. sumu 1 576 000 Sk, ktoré sa zaviazal vrátiť do 3. januára 1995, čo však neurobil, čím pre A. V. spôsobil škodu v uvedenej výške;

- F. B. sumu 933 000 Sk, ktoré sa zaviazal vrátiť do 3. januára 1995, čo však neurobil, čím spôsobil škodu pre F. B. v uvedenej výške;
- P. B. sumu 300 000 Sk, ktoré sa zaviazal vrátiť do 28. decembra 1994, čo však neurobil, čím pre P. B. spôsobil škodu v uvedenej výške;
- E. K. sumu 200 000 Sk, ktoré sa zaviazal vrátiť do 23. decembra 1994, čo však neurobil, čím pre E. K. spôsobil škodu v uvedenej výške;
- V. P. sumu 1 299 000 Sk, ktoré sa zaviazal vrátiť do 1. decembra 1994, čo však neurobil, čím pre V. P. spôsobil škodu v uvedenej výške;
- P. G. a J. K., zástupcov firme D.D. sumu 76 500 Sk, ktoré sa zaviazal vrátiť do 30. decembra 1994, čo však neurobil, čím pre firmu D. spôsobil škodu v uvedenej výške;
- Š. B. sumu 215 000 Sk, ktoré sa zaviazal vrátiť do mesiaca december 1995, čo ani čiastočne nesplnil, čím pre Š. B. spôsobil škodu v uvedenej výške;

pričom týmto konaním spôsobil celkovú škodu vo výške 6 111 036 Sk.

Za to mu bol podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 3, ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu zaradený do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zák. bol súčasne zrušený výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu v Poprade, sp. zn. 3T 10/06, zo dňa 12. mája 2006, ktorý nadobudol právoplatnosť 19. júna 2006 a ktorým mu bol pre trestný čin podľa § 256 ods. 3 Tr. zákona (č. 140/1961 Zb.) uložený trest odňatia slobody vo výmere jeden rok so zaradením na výkon trestu do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

Podľa § 226 písm. b/ Tr. por. oslobodil obžalovaného M. S., nar. X. v L., trvale bytom P.P. a obžalovanú Ing. T. S., nar. X. v P., trvale bytom P.P. spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Poprade, Pv 35/1995, zo dňa 25. júla 1995 pre skutok právne posúdený ako pokus trestného činu podvodu podľa § 9 ods. 2, § 8 ods. 1, § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktorý sa stal tak, že

2/

presne nezisteného dňa v mesiaci december 1994 v P., po vzájomnej dohode, pod zámienkou, že chcú odkúpiť od firmy B. veľkosklad liehovín v obci H., okr. P., pokúsili sa od spolujemiteľa firmy D.D. P. G. vylákať sumu 500 000 Sk tak, že Ing. T. S. tomuto predstavila v telefóne svedka A. V., ako majiteľa veľkoskladu liehovín a P. G. mal tomuto potvrdiť, že požadovanú sumu 500 000 Sk obvineným poskytne, pričom peniaze mali obom poslúžiť na vyrovnanie pozdĺžnosti obžalovaného M. S., avšak k odovzdaniu peňazí nedošlo.

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 13. mája 2009, sp. zn. 3To 57/08, na podklade odvolania obvineného M. S. proti skôr uvedenému rozsudku okresného súdu rozhodol tak, že podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. f/, ods. 2 Tr. poriadku [zák. č. 141/1961 Zb. v znení zák. č. 122/2005 Z. z. (ďalej len „Tr. por.“)] zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine, treste a náhrade škody týkajúcich sa obžalovaného M. S. a sám na podklade § 259 ods. 3 Tr. por. obvineného uznal za vinného z trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. [zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 227/2005 Z. z.(ďalej len Tr. zák.“)], na tom skutkovom základe, že

v období od mesiaca marec 1994 do 3. januára 1995 v P. a inde pod zámienkou, že potrebuje rozbehnúť obchod, vypožičal si postupne od :

- Ing. J. D. najmenej 885 000 Sk (29 376,62 €), 28 760 DEM, 10 180 ATS a 20 000 CZK s tým, že tieto sa zaviazal vrátiť do 3. januára 1995, čo však neurobil, čím pre Ing. J. D. spôsobil škodu vo výške najmenej 1 511 536 Sk (50 173,80 €),

- A. V. najmenej 1 576 000 Sk (52 313,62 €), ktoré sa zaviazal vrátiť do 3. januára 1995, čo však neurobil, čím pre A. V. spôsobil škodu najmenej v uvedenej výške,

- F. B. najmenej 933 000 Sk (30 969,93 €), ktoré sa zaviazal vrátiť do 3. januára 1995, čo však neurobil, čím spôsobil škodu pre F. B. najmenej v uvedenej výške,

P. B. 300 000 Sk (9 958,18 €), ktoré sa zaviazal vrátiť do 28. decembra 1994, čo však neurobil, čím pre P. B. spôsobil škodu v uvedenej výške,

- E. K. 200 000 Sk (6 638,78 €), ktoré sa zaviazal vrátiť do 23. decembra 1994, čo však neurobil, čím pre E. K. spôsobil škodu v uvedenej výške,

- V. P. najmenej 1 299 000 Sk (43 118,90 €), ktoré sa zaviazal vrátiť do 1. decembra 1994, čo však neurobil, čím pre V. P. spôsobil škodu najmenej v uvedenej výške,

- P. G. a J. K., zástupcov firmy D. 76 500 Sk (2 539,33 €), ktoré sa zaviazal vrátiť do 30. decembra 1994, čo však neurobil, čím im spôsobil škodu v uvedenej výške,

- Š. B. najmenej 215 000 Sk (7 136,69 €), ktoré sa zaviazal vrátiť do mesiaca december 1995, čo však nesplnil, čím pre Š. B. spôsobil škodu najmenej v uvedenej výške,

pričom týmto konaním spôsobil celkovú škodu vo výške najmenej 6 111 036 Sk (202 849,23 €).

Za to obvinenému podľa § 250 ods. 5 Tr. por. s použitím. § 35 ods. 1, ods. 2 zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 553/2002 Z. z. v spojení s § 229a ods. 3 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do I. (prvej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 553/2002 Z. z.) súčasne zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Poprad z 12. mája 2006, sp. zn. 3T 10/06, ktorým mu bol uložený podľa § 256 ods. 3 Tr. zákona (zák. č. 140/1961 Zb.) trest odňatia slobody vo výmere jedného roka so zaradením pre výkon trestu do prvej

nápravno-výchovnej skupiny, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por. uložil obvinenému povinnosť nahradiť:

- poškodenému P. B., nar. X., bytom Š. škodu vo výške 298 000 Sk (9 891,79 €),

- poškodenému E. K., nar. X., bytom ul. J. škodu vo výške 200 000 Sk (6 638,78 €),

- poškodenému V. P. nar. X., bytom P.N. škodu vo výške 789 000 Sk (26 190 €).

Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. poškodených P. B. a V. P. odkázal so zvyškom ich nárokov na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. poškodených Ing. J. D., nar. X., bytom S., A. V., nar. X., bytom U., P. G., nar. X., bytom K., J. K., nar. X., bytom K. a Š. B., nar. X., bytom S., odkázal na konanie o občianskoprávných veciach.

Obvinený M. S. písomným podaním z 20. februára 2012 (doručeným súdu prvého stupňa 13. marca 2012), podal prostredníctvom obhajcu JUDr. M. B., proti citovanému rozsudku krajského súdu dovolanie.

V dovolaní poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a domáhal sa, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil, alternatívne zrušil aj prvostupňové rozhodnutie okresného súdu, prerušil mu výkon uloženého trestu odňatia slobody a rozsudkom vyslovil porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa jeho dovolanie opiera.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. bol podľa dovolateľa naplnený tým, že krajský súd v napadnutom rozsudku nesprávne právne posúdil celé jeho konanie ako trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. (zák. č. 140/1961 Zb. v znení zák. č. 227/2005 Z. z.), pretože v takom prípade by museli byť všetky jednotlivé čiastkové útoky spáchané s podvodným úmyslom, čo v posudzovanom prípade vykonaným

dokazovaním preukázané nebolo. V súvislosti s týmto tvrdením, zo svojho uhla pohľadu zhodnotil existujúcu dôkaznú situáciu s tým, že podľa jeho názoru došlo len k nesplneniu záväzku vyplývajúceho z uzavretých zmlúv o pôžičke, ktoré však s podvodným úmyslom neuzatváral. Skutočnosť, že v niektorých jednotlivých konaniach malo dôjsť z jeho strany k podvodnému konaniu, nemôže sama osebe zakladať spoľahlivý záver, že tak mal konať vo všetkých prípadoch. Iné skutočnosti dovolateľ v podanom dovolaní nenamietal.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Poprad a jednotlivým poškodeným, ktorým doručenie podaného dovolania bolo možné vykonať.

Okresný prokurátor v písomnom vyjadrení z 12. apríla 2012 uviedol, že podľa jeho názoru je dovolaním napadnutý rozsudok krajského súdu zákonný a správny, a preto dovolanie obvineného navrhol ako nedôvodné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a § 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) a v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por. ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však zistil, že dovolateľom namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanom prípade naplnený nebol, a preto je dovolanie potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 5 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i/ a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ ide o dovoláciu námietku obvineného vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., najvyšší súd uvádza, že tento dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď rozhodnutie súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Formuláciou uvedenou v tomto ustanovení zákon vyjadruje, že dovolanie založené na dovolacom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolaateľ ako to vyplýva z obsahu ním podaného mimoriadneho opravného prostriedku, vyjadruje nesúhlas s hodnotením dôkazov, poukazuje na to, že výpovede svedkov Ing. J. D. a A. V. vylučujú záver o tom, že skutky páchal s podvodným úmyslom.

Dovolaateľom uvedené námietky založené na uvedených výhradách a tiež nesprávnom hodnotení dôkazov sú teda mimo deklarovaného zákonného dovolacieho dôvodu, a preto na ne dovolací súd nemohol prihliadať.

Dovolací súd zdôrazňuje, že zo znenia dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. okrem iného vyplýva, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd

nemôže skúmať a meniť, a preto prieskumná povinnosť dovolacieho súdu u tohto dovolacieho dôvodu je preto vymedzená len na posúdenie otázky, či znenie skutkovej vety obsahuje všetky zákonné znaky trestného činu, z ktorého bol obvinený právoplatným rozsudkom uznaný za vinného.

Znenie skutkovej vety trestného činu (spolu s podrobným odôvodnením dovolaním napadnutého rozsudku), z ktorého bol obvinený právoplatne uznaný za vinného, tejto zákonnej požiadavke zodpovedá, a preto naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nebolo možné konštatovať. Tento dovolací dôvod nie je obsahovo naplnený ani námietkami obvineného, ktoré sú v podstate len jeho polemikou so spôsobom hodnotenia dôkazov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dospel k záveru, že je zrejmé, že nie je splnený dôvod dovolania predpokladaný ustanovením § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a tak podľa § 382 písm. c/ Tr. por. uznesením dovolanie obvineného odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 17. júla 2012

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová